

Pozvání na XcamP

Smilovice, 14. - 21. července 2007

Obsah

Konej dobro 2

Něco není v pořádku - pomozte zastavit strach! 3

Modlitba aneb tři touhy mého srdce 6

Zrušení obchodu s otroky v Británii 7

Křesťan a politika 10

Konference dívek a žen 12

Žádný i každý 14

Bogu niech będą dzięki 15

Představujeme KS-Sch v Komorní Lhotce 16

Aktuality z KS-Sch 18

Pozvání na XcamP 18

Zprávy z ČEA 18

TE Dzięgielow 19

Aktuality ze světa 19

Schéma činnosti KS-Sch ... 21

Od pychy do pokory 22

Konej dobro

Motto: Sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro. Řím. 2, 10.

Co to znamená působit, činit dobro? Pilát se také ptal Pána Ježíše: „Co je pravda?“ Chtěl tím zpochybnit výrok Pána Ježíše o pravdě. Chtěl otupit prohlášení Pána Ježíše upozorněním na mnoho „pravd“ kolem nás a na nemožnost dobrat se skutečné pravdy. V odpovědi Piláta lze vycítit pochybnost o existenci absolutní pravdy, která si žádá zaujetí určitého stanoviska k ní. Pán Ježíš nikoho nenechává na pochybách, když říká: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ On je tou absolutní pravdou, jediným pevným bodem ve vesmíru.

Někteří lidé by dnes rádi položili Pánu Ježíši několik tzv. kontrolních otázek. Není to nic nového pod sluncem. V evangeliu Lukáše v 10. kap. čteme o zákoníkovi, který zkoušel Pána Ježíše. Chtěl vědět jak získat věčný život. Ježíš mu poukázal na Boží Slovo, zákoník ho dovedl správně citovat. Pán ho pochválil a řekl: to čin a budeš živ. Slovo Boží uměl citovat, ale zřejmě podle něho nejednal, protože hned reagoval otázkou: „A kdo je můj bližní?“ Tato otázka zní jako výmluva. Zákoník pak dostává formou příběhu o milosrdném Samaritánu jasnou odpověď.

K Janu Křtiteli přicházeli lidé a ptali se: „Co máme činit?“ Tito lidé byli zasaženi Janovým kázáním a jejich otázka byla upřímná. Měli upřímnou touhu žít bez hříchu, činit dobro. Dostalo se jim jasné rady a konkrétního návodu pro život, pro jednání v zaměstnání i pro vztah k druhým lidem. Bible má i dnes pro upřímně hledajícího člověka odpověď pro konkrétní životní situaci. Bible není příliš složitá pro hledajícího člověka. Mark Twain kdysi řekl: „V Bibli mi nevadí místa, kterým nerozumím, spíše mi nedávají spát místa v Bibli, kterým rozumím velmi dobře.“

Co je dobro? Odpověď musíme hledat v Desateru Božích přikázání. Na ně poukázal Pán Ježíš bohatému mládenci. Svědomí očištěné Ježíšovou krví nám říká, co je dobro. Naše nitro, naše duše touží po dobru. Dobrý je jedině Bůh, od něho se máme učit. „Dokonalí buďte, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mat. 5, 48) „Hleďte dobro a ne zlo a budete žít... A tak Hospodin zástupů bude s Vámi. Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro.“ (Amos 5, 14, 15). V těchto verších je obsažen program pro život křesťana.

Při uvažování o dobru a dobrotě musíme vycházet ze základu: Bůh je dobrý! Ve své dobrotě nikomu nestrání – posílá déšť na dobré i zlé. Proto konání dobra – dobrých skutků by mělo být celoživotním dílem každého křesťana. To není „skutkaření“. Máme činit dobré skutky ne proto, abychom byli spaseni, ale proto, že jsme spase-

ni. Protože se to od Ježíšových učedníků očekává. Při jedné z brigád na Karmelu jeden bratr zvedal příliš těžké břemeno. Ostatní ho žertem upozornili, aby se nestrhal, protože to není ještě poslední brigáda na Karmelu. Někdo další si povzdechl: ty brigády jsou bez konce, kdy už to skončí? Ano, skončí to. Není neomezený počet brigád, není nám dán neomezený počet dnů na této zemi. Ba právě naopak. Žalmista nám jasně říká: „Aj na dlaň odměřil jsi mi dnů.“ (Žalm 39,6) Naše dny jsou přesně spočítány – na dlaň vyměřeny. Máme omezené možnosti konat dobro. Dny pomíjejí, kolik jich ještě bude? Jak je využiješ pro dobro, pro Pána, pro bližní? Nepromarněte tento čas (Ef. 5,16), to je heslo pro dnešní dobu.

Rodiče domlouvali svému dítěti: „Buď poslušný, buď dobrý.“ Chlapec však odpověděl: „Ale já nechci být dobrý.“ Tuto odpověď rodiče nečekali a velmi je zarmoutila. Nechováme se někdy podobně vůči svému nebeskému Otci. Nezarmucujeme svými odpověďmi, svými postoji a činy našeho Pána? Chceme být opravdu dobří? Opravdu chceme konat dobro? Jednu z nejhorších rad, kterou čteme v Bibli dala Jóbovi jeho žena: „Zlořeč Bohu a zemř.“

S konáním dobra jsou spojena Boží požehnání – o tom mluví verš v nadpisu. Smyslem lidské existence je činit dobro. Činit Boží vůli a Boží vůlí je, abychom konali dobro. Touha činit dobře – líbit se Bohu by neměla do-

právát klidu žádnému upřímně věřícímu člověku.

Jaké jsou naše plány, naše cíle? Je ve tvém srdci touha činit dobro? Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem. (Řím. 12, 21)

Jan Tomala

Něco není v pořádku - pomozte zastavit strach!

Už 12 let pravidelně oslovujeme základní školy v ostravsko-karvinském regionu s nabídkou křesťanských programů o vánočních a velikonočních svátcích. Zájem o tyto programy nebyl nikdy moc velký, ale pár škol pokaždé projevilo zájem a tak se další a další děti mohly dozvědět, proč slavíme tyto svátky a také to, kdo je Ježíš Kristus a co pro nás udělal. Reakce dětí na tento náš program je vždy velmi pozitivní a to nejenom proto, že jim zrovna odpadne jedna vyučovací hodina.

Několik týdnů před letošními Velikonoce jsem oslovil s nabídkou přes internet 18 základních škol v Havířově. Havířov je znám tím, že se většina jeho obyvatel hlásí k ateizmu. Během krátké doby se mi ozvaly čtyři školy, z toho dvě ze Šumbarku. Šumbark je část Havířova, kde jsou panelová sídliště a do škol tam přichází mnoho dětí. Na jedné z nich je například na prvním stupni kolem 350 dětí. Pocítil

jsem proto radost a zároveň i odpovědnost vše dobře připravit.

Po zkušenostech z této služby vím, že je dobré si ještě před samotným programem pro děti domluvit schůzku s ředitelem dané školy nebo zástupcem pro první stupeň. Proto jsem i nyní taková setkání inicioval. Na těchto setkáních jsem po krátkém rozhovoru zjistil, že vedení dané školy je překvapeno tím, že jim vlastně nabízím křesťanský program. Hlavním argumentem se pak stalo to, že ve škole se nesmí provádět žádná agitace. Z úst těchto zodpovědných lidí za školu také zazněl povzdech, že musí brát ohled na stížnosti rodičů. Ti si totiž ve své většině nepřejí, aby ve škole bylo něco křesťanského.

„Nezlobte se, přestože jsme si váš program pro děti objednali, nemůžeme si dovolit něco takového mít na naší škole.“

Je pochopitelné, že škola má svá zákonem daná pravidla a poslání. Určitě je také dobře, že ředitelé škol dodržují poslání školy. Přesto jsem měl po sérii několika takových rozhovorů velmi nepříjemný pocit. Téměř hmatatelně jsem cítil atmosféru strachu!

Na jednom takovém setkání ve škole jsme jednali v obsazení: paní zástupkyně, další učitel a já. V rozhovoru jsem zjistil, že lidé, s kterými hovořím, jsou členy katolické a evangelické církve (poznal jsem to také z velmi milého a vstřícného přístupu paní zástupkyně). V této kanceláři tak spolu byli sami křesťané a závěr jejich roz-

voru byl ve znamení toho, že děti, které neví nic o záchraně v Ježíši Kristu, se o tom nesmí na této škole nic dozvědět. Jak je možné, že k takové situaci může vůbec dojít?

Položil jsem si tuto otázku a vidím několik konkrétních příčin:

1. Ateismus vnáší do celé společnosti odpor k evangeliu a křesťanským hodnotám.

2. Dospělá populace lidí žije v duchovním zmatku a strachu, který se pak přenáší i na jejich děti.

3. Strach, který si Boží nepřítel používá v životech lidí, se projeví i v konkrétních situacích. Rodič, který je ateistou, žije v této době velmi často v nejistotě a obavách. Z médií se na něho přímo valí různé katastrofy a obavy o další poklidný život. V srdcích takových lidí se objeví stále přítomný strach a obavy. Když se k tomu přidá někdy i v médiích prezentovaný velmi mizerný příklad některých „křesťanů“, jeví se pak takový strach i z křesťanství jako opodstatněný.

4. Strach velmi často ovládne i upřímné křesťany a zabrání jim konat Boží vůli.

Dá se nějak zastavit tento ničivý vliv strachu?

Strach je silný pocit, který může vést k opatrnosti, ale také ke zbabělosti! Určitě je potřeba, abychom se jako křesťané postavili proti destruktivnímu strachu v naší společnosti. Ještě důležitější je však postavit se proti zbabělosti, která ohrožuje i nás, následovníky Ježíše Krista! Proto jsem

zvolil nadpis svého článku: Pomozte zastavit strach! Pomůžete? Jsem přesvědčen, že když se v této záležitosti spojí více křesťanů, síla ateizmu a strachu v naší společnosti bude oslabena. Co můžeme jako Kristovi následovníci udělat? Napadá mě pár návrhů:

- Rozhodnutí: „Nedovolím, aby strach ze mě udělal zbabelce, který se stydí za Ježíše Krista!“

- Čerpat sílu a povzbuzení pro svůj život z Božího slova. „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám“ Římanům 8, 31.

- Čerpat povzbuzení z víry a příkladu křesťanů v prvním století a také těch současných, kteří s odvahou hlásají zvěst evangelia, i když jsou pronásledováni.

- Prosit o Boží moc pro náš život a službu. „Nepřijali jste přece Ducha otročství, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Římanům 8:15

- Rozhodně se postavit proti tomu, co ničí Boží dílo a hodnoty! „Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy. Nestyď se tedy vydávat svědectví o našem Pánu...“ 2 Timoteovi 1:7 – 8

- Vstupovat do situací, ve kterých budeme jako Kristovi následovníci překonávat strach a zbabelost.

- Zvěstovat lidem kolem sebe pravdu - Ježíše Krista. Pravda vysvobozuje lidi od strachu. „Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ Jan 8:32

- Modlit se za Boží moc a působení v našem národě. „Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ Marek 14:38

Většinu výše uvedených návrhů jsem mohl použít, když jsem se postavil se spolupracovníky před děti a učitele ve školách v Havířově. Tím vším, byla znovu posílená moje víra a radost v Kristu!

Pro ty z vás, kdo se chcete modlit za Havířov, připojuji pár návrhů.

Modlete se:

- za všechny Kristovy následovníky v Havířově, aby se nebáli žít a hlásat evangelium Ježíše Krista,

- za místní občany, aby poznali pravdu v Ježíši Kristu,

- za církve a křesťanské organizace v Havířově, aby společně dokázaly přemáhat ateismus a strach obyvatel v tomto městě.

Vedení dvou škol v Havířově se nakonec také „postavilo“ proti strachu a já jsem za to Pánu Bohu velmi vděčný! Asi 200 dětí a několik učitelů na těchto školách tak možná úplně poprvé ve svém životě slyšelo o tom, že nemusí žít ve strachu a beznaději, protože Ježíš Kristus svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním připravil všem lidem úžasný život – život věčný! Život, který má už tady na zemi jinou hodnotu i budoucnost.

*Petr Unucka
koordinátor Dětské misie
V Havířově 7.4.2007*

MODLITBA

aneb tři touhy mého srdce

Touha po Bohu, touha přimlouvav se za nejbližší, touha milostí pro náš národ.

Touha po Bohu

Co je vlastně modlitba? Myslím si, že většina by odpověděla, že je to rozhovor mezi člověkem a Bohem. Slovo „modlitba“ vyvolává v duši křesťana představu pokorného sklonění před Stvořitelem, kdy se otevírá jeho srdce a proudy slov vycházejí z jeho nitra, aby vyjádřily jeho tužbu a prosby. Modlitba sama o sobě nejsou jen slova, která si myslím, šeptám, říkám nahlas nebo zpívám, je to něco víc. To, co dělá modlitbu modlitbou, je otevřená až zoufalá touha mého srdce po Bohu! Modlitba je čas, kdy mohu mluvit, či jen tiše sedět a naslouchat Božímu hlasu, hledat nebo u ní rozjímat nad Písmem. To nejdůležitější je, že při modlitbě můžu poznávat Boha. Příkladem je mi hrabě Zinzendorf. Ptáte se proč? Protože toužil jen po Bohu, po jeho blízkosti, po obecenství s Ním. Nezáleželo mu na darech, na splnění vlastních potřeb a modliteb. On věděl, že Bůh dá vše, co je třeba věřícímu člověku, dítěti Božímu. Jeho jedinou touhou, cílem a náplní života bylo: On – On – On – jedině On.

Nejhlubší inspirací pro pochopení dosahu modlitby v životě křesťana se

pro mě stává Ježíš Kristus. Ježíš považoval modlitbu za důležitější než jídlo (Mt 4, 2), spánek (L 6, 12) a službu (L 5, 15-16). Vždy si na modlitbu našel čas (Mk 1, 35; Mt 14, 23; L 5, 16). Skrze modlitbu poznával Otcovu vůli pro svůj život (J 12, 49-50). V modlitbách hledal moudrost pro důležitá rozhodnutí (L 6, 12-15) a prosil o sílu zvládnout těžké chvíle svého života (L 22, 39-44). Ježíš Kristus je na pravici Boží a stále se za nás přimlouvá (Žd 7, 25; Ř 8, 34)! Ježíšův život byl naplněný modlitbou a obrovskou touhou mluvit se svým Otcem. „Ó, Bože, dej mi do srdce stejnou touhu po Tobě, jakou měl tvůj Syn Ježíš.“

Touha přimlouvav se za nejbližší

Ježíš je mi vzorem i v tom, jak se dokázal modlit za druhé. Asi nejlépe to můžeme vidět v Ježíšově modlitbě za učedníky (Jan 17). V celé kapitole pozorujeme, jak Ježíši opravdu záleželo na lidech, kteří byli okolo něho. A proto jsem si ve spojitosti s touto Ježíšovou modlitbou položil dvě otázky: Za jaké konkrétní potřeby svých nejbližších se Ježíš modlil? Za jaké konkrétní potřeby se mohu modlit já? Chtěl bych zde zmínit několik nejdůležitějších věcí, o které Ježíš prosí nebeského Otce v přimluvě za své učedníky: Verš 13 – aby měli plnost Kristovy radosti, verš 15 – aby byli zachováni od zlého, verš 17 – aby Písmo upevňovalo jejich životy, verš 20 – aby seznámali s Ježíšem ostatní, verš 21 –

aby měli jednotu, verš 24 – aby měli touhu být s Kristem, verš 26 – aby v nich byla Ježíšova láska. Přál bych si, aby i mé srdce hořelo takto pro mé nejbližší – dorostence, přátele. Zároveň jsem si uvědomil, že to jsou ty nejdůležitější věci v životě křesťana, aby dokázal obstát v tomto světě. Pochopil jsem, jak je naléhavé, se za tyto potřeby bližních u Boha přimlouvat...

Touha po milosti pro náš národ

Poslední touhou mého srdce je modlit se o Boží milost pro náš národ. Stejnou touhu pro svůj národ můžeme vidět i u apoštola Pavla (Ř 10, 1). Procházel jsem různé statistiky na internetu a zjistil jsem, že míra ateizmu v naší zemi se pohybuje mezi 70-80 %. Z toho převážnou část věřících v naší zemi tvoří lidé, starší devětapadesáti let, s vyšším podílem žen. Česko je vedeno jako druhá nejateističtější země světa, hned po Severní Koreji. Tahle smutná realita by měla být výzvou k modlitebnímu boji pro každého křesťana v naší zemi. Velkým povzbuzením jsou pro mě křesťané na Slovensku. Už několik let navštěvuji křesťanský festival Campfest, kde mohu vidět několik tisíc mladých křesťanů, jak se modlí za svoji zem. Zakládají nové a nové modlitební skupinky, místnosti modliteb 24/7 (místo, kde se lidé střídají v nepřetržitých modlitbách), modlí se za konkrétní města své země.

Často si však připadám jako učedníci, kteří se měli modlit v Getsemane před Ježíšovým zatčením. Kdy jim Ježíš říká: „Bděte a modlete se,...váš duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ (Mt 26, 41). Ano můj duch je často odhodlán, ale mé tělo je tolikrát slabé. Ale tím více vzhlížím k Božímu zaslíbení: „On (Ježíš Kristus) promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.“ (Fp 3, 21)

Dovolte mi na závěr trochu parafrázovat jeden biblický text. Tyto tři touhy naplňují mé srdce. Touha po Bohu, touha přimlouvat se za nejbližší, touha milosti pro náš národ. Ale největší z té trojice je pro mě touha po Bohu.

Lukáš Sztefek

Jeden z největších úspěchů křesťanské politické angažovanosti: Zrušení obchodu s otroky v Británii roku 1807

Na sklonku 18. století představoval obchod s otroky pro Velkou Británii a její zámořské kolonie významnou součást hospodářského života. Obchodovat s otroky začali Angličané již roku 1572, nicméně rozmachu se obchod s otroky dočkal až ve století osmnáctém. Přes oceán se každým rokem přepravovaly z Afriky k břehům

Evropy a Severní Ameriky desítky tisíce černochů. Panoval dokonce názor, že obchod s otroky „je nerozlučně spojen s obchodem a blahobytem, ba dokonce s národní bezpečností Velké Británie“. Obchod s otroky totiž významně ovlivňoval námořní plavbu, zemědělství i obchod. Stavět se proti kolosu, v němž se točily milióny liber, se zdálo být čirým bláznovstvím.

A přece se takoví lidé našli. Roku 1787 založilo dvanáct křesťanů v Londýně Výbor pro zrušení obchodu s otroky. Jejich mluvčím se stal mladý poslanec britského parlamentu William Wilberforce (*1759).

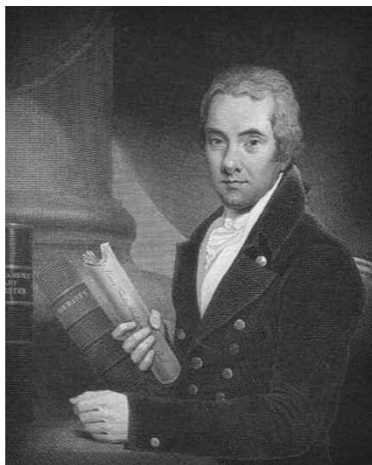
William Wilberforce byl zvolen do parlamentu již ve svých 21 letech a díky své výmluvnosti a šarmu získal přezdívku „slavík Dolní sněmovny“. V té době však ještě nebyl znovuzrozeným křesťanem. Obrátil se až po několika letech při četbě knihy kazatele Philipa Doddridge (†1751), vnučka exulanta z Čech. Po svém znovuzrození se chtěl stáhnout z veřejného života a přijmout povolání kazatele. Neučinil to však a poslechl radu Johna Newtona (†1807), bývalého obchodníka s otroky, který se po svém obrácení stal kazatelem a který Wilberforcea povzbuzoval, aby zůstal činný ve veřejném životě a viděl svou politickou činnost jako službu Kristu. Nejvíce sil Wilberforce věnoval úkolu postavit mimo zákon obchod s otroky a posléze i samotné otrokářství. Jeho první návrh zákona na zrušení obchodu s otroky byl okamžitě smeten ze

stolu. Wilberforce se však nevzdával a přednášel sám nebo prostřednictvím svých přátel téměř každoročně v parlamentu návrh zákona o zrušení otroctví – a tyto návrhy byly stále zamítány. To trvalo dlouhých 18 let.

Wilberforce však nestál ve svém boji osamocen, opíral se o skupinku přátel, s nimiž se dvakrát týdně scházel na modlitbách. Jeho činnost se postupem doby začala těšit podporu stále většího počtu lidí, až se úsilí o zrušení obchodu s otroky stalo vyloženě masovým hnutím. Každoročně byl Wilberforceův návrh zákona doprovázen petičními akcemi, vylepováním plakátů, zasíláním dopisů členům parlamentu a informačními kampaněmi, prostřednictvím nichž byly šířeny zprávy o zločinech otrokářů. Dokonce byly vyhlášeny bojkoty zboží: Kolem 400 000 Britů přestalo nakupovat rum a cukr pocházející z karibských otrokářských plantáží. Podepisování peticí bylo nezřídka součástí bohoslužebných shromáždění. Byly publikovány spisy, obsahující argumenty proti otroctví. Bylo namítáno, že všichni lidé pocházejí z Adama a Evy a z tohoto důvodu by jim idea bratrství neměla dovolovat navzájem se zotročovat, dále bylo poukazováno na neslučitelnost otroctví a Ježíšova přikázání lásky k bližnímu a také na ideu svobody, která má rovněž své zakotvení v Písmu. Mimoto zaznívaly hlasy, že praktikování otroctví stáhne na zemi Boží hněv a tresty. Těm, kteří namítali, že otroctví zná i Starý zákon, bylo

restal smrtí ukradení a
dej člověka (Ex 21, 16).
abolicionistů (tj. těch,
o zrušení otroctví) se
nejen v náboženském
hrnovala i ekonomické

e a jeho spolupracovníci
soustředili výhradně na
u s otroky,
ého otroc-
li stranou.
ěna mezi
vyčítali po-
yl v jejich
elým kom-
Odmítali
pracovat,
všechno
ilberforce
nelze zís-
hjednou.
za cíl úpl-

otroctví, jako zkušený
něřoval k tomuto cíli krů-
i.
čího úspěchu bylo dosa-
06, kdy abolicionisté tak-
ákon, kterým bylo zaká-
poddaným dovážet ot-
jí cizích mocností. Tento

Wilberforce publikoval
zrušení obchodu s otroky
manifestem chystaného
na, který byl v témže mě
britskému parlamentu.
o zrušení otroctví byl po-
terským předsedou lord
ve Sněmovně lordů, kd
sovalo 41 lordů a proti

Ještě v
chu by
dosaž
sněmo
kon pr
sy prot
to vítě
všechn
Král J
podeps
1807 a
pil v pla
dého c
ného r

jeho vlastníkovi pokuta
ber. Britské námořnictvo
hlásilo všechny lodě
s otroky za lodě rovnoce
rátským a každá taková
zničena či zajata a její
trestána.

Obchod s otroky byl z

Křesťan a politika

parlamentu předložen zákon, v němž bylo navrženo úplné zrušení otroctví a uvolnění 20 miliónů liber ze státního rozpočtu, představujících finanční náhradu otrokářům. Předložení zákona bylo doprovázeno nejmasovější petiční akcí v britských dějinách. Tehdy již starý a těžce nemocný Wilberforce vyjádřil hluboké uspokojení nad tím, že se „dožil dne, kdy se mohl stát svědkem toho, že Anglie byla ochotna dát 20 miliónů liber šterlinků na zrušení otroctví v Anglii“. Wilberforce zemřel v průběhu projednávání zákona v parlamentu dne 29. července 1833. O necelý měsíc později vstoupil v platnost Zákon o zrušení otroctví v říši britské. Wilberforceův životopisec později napsal, že Wilberforce „*podal důkaz o tom, že jeden člověk může změnit svou dobu, třebaže tak nemůže učinit sám*“.

Hnutí za zrušení obchodu s otroky a následně samotného otroctví představuje jeden z nejvelkolepějších příkladů úspěšné politické akce motivované křesťanskou vírou. Během jedné generace se podařilo radikálně změnit veřejné mínění a dosáhnout osvobození stovek černochoů v britských koloniích. Filozof John Start Mill napsal, že tato radikální změna nespočívala v proměně ekonomických podmínek, ale v rozšíření mravních přesvědčení, protože „podle toho, o čem jsou lidé přesvědčení, podle toho také jednají“.

Daniel Spratek

Otázka politické angažovanosti křesťanů byla v minulosti a zůstává i v současnosti předmětem diskuzí. Oslovili jsme proto několik bratrů z našich kruhů, kteří vstoupili do komunální politiky, a položili jim pár otázek. Odpovědi nám poskytli:

- Martin Guznar (MG), zastupitel obce Třanovice, předseda komise životního prostředí,
- Ing. Pavel Kaczmarczyk (PK), místostarosta obce Vělopolí,
- PaedDr. Milan Pecka (MP), místostarosta města Český Těšín,
- Bc. Jan Tomiczek (JT), starosta obce Třanovice.

Jak může křesťan ovlivnit činnost zastupitelstva, rady?

MG: Považuji za mnoho už to, když křesťan veřejně vyjádří svůj názor a postoj vycházející z biblických principů.

PK: Křesťan může ovlivnit činnost zastupitelstva, (rady) svými postoji, názory a činy.

MP: „Štěstí nespočívá ve štěstí, ale v jeho dosahování.“ Křesťan ovlivňuje činnost rady a zastupitelství 1) svou důvěryhodností, 2) nabízením a prosazováním dobrých projektů, 3) poukazováním na špatné věci v obci a prosazováním jejich odstranění, a 4) tím, že je světlem a solí.

JT: „Dobrý“ a „pocitivý“ zastupitel, který vychází ze zásad Božího slova a

má laskavý přístup, může ovlivnit různé oblasti v obci či městě: využití investic, vytvoření hřišť, veřejných prostranství, vybudování potřebných sítí. Může také podporovat vznik vhodných volnočasových aktivit pro děti a mládež či snažit se omezit vznik a šíření negativních jevů jako alkohol, drogy, násilí. Vedení obcí a měst má vliv na školství, vzdělávání, vytvoření vhodných podmínek pro zdravý vývoj, rozhoduje o financování různých druhů činností. Může také podpořit církev v jejích činnostech, např. práci s dětmi a mládeží. Dále se může spolupodílet na důležitých projektech nesoucích „dobrou zprávu“, ať už projektech investičních (klubovny, sportoviště apod.) či neinvestičních (festivally, soutěže, přehlídky, tábory apod.). Má velký vliv na to, jak bude vypadat prostředí, ve kterém se pohybujeme a žijeme, jací lidé v něm budou vyrůstat. Není na škodu, když takového zastupitele budou někteří lidé z okolí považovat za „podivína“, protože jedná přímo a kontroluje okolní dění způsobem „fair play“.

Jak je křesťanství slučitelné s politickou angažovaností?

MG: Křesťané by se měli angažovat v komunální politice, protože nesou odpovědnost za prostředí a společnost, ve které žijí. Jako zastupitel mohou ovlivnit mnoho věcí např. fungování školy, kulturní akce v obci, podporu volnočasových aktivit, kde nehrozí riziko vzniku nějakého druhu závislosti apod. Na komunální úrovni se snad

málokdy jedná o „politiku“, ale spíše o zdravý selský rozum.

PK: Kristus přišel na tento svět aby za mne, za nás zemřel. Přinesl život duchovně mrtvým lidem. Nabízí nový život každému člověku. Primárně je křesťanství zaměřeno na „duchovno“ člověka. Politika jako taková je převážně o záležitostech občanskoprávních. Svou podstatou je věcí rozdílnou a jinou a tudíž bych ji s křesťanstvím v tomto smyslu neslučoval.

Styčnou plochu mezi křesťanstvím a politikou vidím v člověku, který ji dělá. Věřící člověk pracující v komunální politice může resp. musí zastávat křesťanské principy a sám tyto principy ctít a dodržovat ve smyslu slov Pána Ježíše „bud'te solí a světlem tomuto světu...“ V opačném případě „jestliže sůl pozbude svoji slavnost je k vyhození a pošlapání“.

MP: Jsou dva názory ANO-NE! „Nikdo není zbytečný na světě, kdo ulehčuje břemeno někomu jinému.“ Na křesťana číhá množství pokušení, ale v životě křesťana-politika je jich více. Mnozí nás hlídají a čekají i na sebelepší chybný krok...

JT: Jedna z příležitosti k nesení praktických způsobů křesťanského života do našich obcí a měst, nejen prostřednictvím církve, je angažovanost křesťanů v místních zastupitelstvech. Člověk, který se angažuje ve společnosti (tedy i zastupitel) musí mít jasno ohledně svých motivů a hodnotového rámce a měl by vědět, že je k tomu povolán. Co děláme je rozho-

zprávy. Jsme stvořeni k tomu, abychom si nezištně pomáhali, a do věcí veřejných ještě víc děláme jakousi podiv-

...vá největší satisfakci? ...le?

...e to možná vypadat trochu jinak, ale mým cílem není jenom zvednout úroveň v obecní správě, i když by to bylo velmi důležité. Chtěl bych usilovat o to, aby v naší obci vznikly takové podmínky, aby lidé sami budou klást si vyšší nároky. A zde vzniká prostor pro spolupráci.

...nou solí.

...prosazovat křesťanské projekty města, protože víme, že zde postavil Pán Bůh, a on nám pomůže zůstat čistým. Chceme realizovat prospěšné projekty, které přinesou užitek všem občanům. Víme, že to není jednoduché, ale dá se to dělat. „Vždyť práce není těžká...“ 1. Kor.

...e osobně je sá...
...našem vedení

...vit mladou generaci, která...
...sebe a nemá jasnou živost...
...nedostatek možností se...
...tak ocitá mimo oblas...
...„vhodných“ aktivit. Je důl...
...se učit vnímat a přemýšle...
...lidí ve své obci, městě, ...
...tující potenciál církví a c...
...lečenství k naplňování ...
...a také pokračovat ve vy...
...ných podmínkách pro vzá...
...a porozumění všech ob...

Konference dívek

Dne 14. dubna tohoto roku v Komorní Lhotce uskutočnila naše obec konferenci dívek a žen, kterou zorganizoval výbor žen v rámci BŠP (Biskupská služba pro pracovníky). Celé k...

stnosti – to přece není
ří zajišťovali, aby se nic
trole (po technické strán-
šťevou nás poctil i bratr
lav Piętak.

ním programu jsme si vy-
ášku Dáši Maňáskové na
atečné ženy“ a přednáš-
allerové z Německa na
nyšlenek“. Po výborném
elenily, ale kreativně se
různých workshopech
echnika, drátkování, cvi-
ř, řezání zeleniny, semi-
ch žilách). V odpoledním
a ještě jedna přednáška
erové na téma: „Problé-
e je Bůh?“ a 5 seminá-
si každý mohl vybrat: 1.
cky, duševně, duchovně);
o dívky (Jsem sama –
tarost?); 3. „Ženské hří-
odolat; 4. Užitečná i ve
amená v životě ženy me-

konference znělo: jINá
namená být IN? Je vů-
t v centru Boží vůle, být
eště ke všemu IN? Spo-
šním světě klade na nás
nároky a má své před-

Každá z nás touží být kr-
vaná a společností přijat
dělá IN, však není obleče
ně vybraný módní doplr
po Ježíši Kristu, touha s
s Ním a s ostatními lidn

Primárním cílem kon-
bylo povzbudit všechny
k tomu, abychom byly
tohoto světa, ale v očíc
na nás dívá Bůh a Boží

*„Klamavá je líbezn
krása; žena, jež se bo
dojde chvály.“ Příklad 3*

Konference byla, jak
všechny velkým povzbuz

Vy, Bohem vyvolené královské dcery, si tuto příležitost nenecháte ujít!

Perličky z konference

Adam a Eva se jednou procházeli rájem. Vtom se Eva zeptá: „Adame, máš mě rád?“ Adam odpoví: „A koho tak jiného bych mohl mít rád?“

Bill a Hillary Clintonovi jeli jednou na benzínovou pumpu. Když tam přijeli, přišel pumpař, natankoval jim naftu a začal se strašně vybavovat s Hillary. Bill jen tak žárlivě přihlížel. Když pak odjeli, Bill se zeptal Hillary: „Prosím tě, kdo to byl?“ A ona mu odpoví: „To byl přece můj spolužák z gymplu.“ Bill nazlobeně říká: „Víš co, měla sis vzít jeho a mohla si být manželkou pumpaře.“ Hillary odpověděla: „Ale miláčku, kdybych si vzala jeho, byla bych také manželkou prezidenta Spojených států.“

Kristina Chlebková

Žádný i každý

Dokonalý překlad neexistuje.

Říká se, že překlad je buď hezký, ale není věrný, anebo je věrný, ale není hezký.

Nicméně, překládat se musí. Je to vůle Boží. Není to nadsazené? Určitě ne!

Ještě nikdo nevymyslel, jak nést evangelium do posledních končin Země bez překládání.

A opravdu se mi stalo, že při jedné misijní prezentaci se jeden bratr nemohl smířit s tím, že by to Pán Bůh nemohl zařídit jinak. Jistě by mohl, ale prozatím to neudělal a ponechává to na nás lidech.

Prostě – chce se oslavit tím, že *dílo bude vykonáno*, přestože je svěřil tak nespolehlivým lidem! A že se misionáři při překladu nejednou pořádně zapotí, to lze doložit doslova stovkami příkladů.

Podívejme se například na slova Pána Ježíše v evangeliu Matouše 15:28: „Ženo, tvá víra je veliká!“

Kterépak slovo byste vybrali pro oslovení „ženo“ při překladu do jazyka Ziga?

Výrazy pro oslovení ženy v jazyku Ziga jsou následující:

dahnuengx – svobodná dívka mladší než já,

daxceh – svobodná dívka starší než já,

mehsim – vdaná žena do 30 let,

mehbaj – vdaná žena 30-50 let,

mehlaux – vdaná žena 50-70 let,

mehgeq – velmi stará žena.

A vůbec si nemysleme, že naše slovanské jazyky jsou naprosto logické.

Například v tak jednoduché větě: „Já nemám nic“ jsou vedle sebe dva zápory, což je naprosto nelogické a asi v žádném neslovanském jazyku se nic takového nemůže vyskytnout.

Například Angličan nikdy neřekne: „I do not have nothing“, poněvadž je to pro něj (a to plným právem) naprosto nelogické, ale řekne: „I have no-

thing“, což je naprosto logické a nelogičtí jsme ve skutečnosti my!

Anebo to, že v češtině v jednom celkem nedlouhém souvětí je možno jednou použít slovo „každý“ a podruhé na tomtéž místě protikladné slovo „žádný“, a celkový význam souvětí je naprosto stejný, to vás snad ani ve snu nenapadlo.

A představte si, že se mi stalo něco ještě zajímavějšího než může být ve snu!

Na jedné světové konferenci Wycliffovy misie ve Waxhaw v USA byl v recepci každý delegát či host mimo jiné požádán, aby do magnetofonu zarecitoval (samozřejmě z paměti) ve svém jazyce J. 3:16. A tak jsem tedy pohotově odříkal: „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozenného dal, aby *každý*, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný“.

Když jsem po chvíli uvažoval, co jsem to řekl, málem jsem se zpotil. „Vždyť tam asi nepatří *každý* ale *žádný*,“ napadlo mne a říkal jsem si: „A co až někdy nějaký Čech bude tuto nahrávku poslouchat a řekne si, že co to tam poslali za „experta“, který ani nezná J. 3:16?“ V prvním momentě jsem se „utěšoval“ tím, že tuto nahrávku stejně nikdy žádný Čech poslouchat nebude. Ale je takové utěšování „fair“?

Že chyba opravdu nebyla (a našťastí ani nemohla být) na mé straně, jsem se ujistil až doma, kdy jsem porovnal kralický a ekumenický překlad, poněvadž – kdo by vozil do Ameriky oba překlady?

Vilém Spratek

Bogu niech będą dzięki

Moje świadectwo chcę rozpocząć słowami, które często powtarzam w kręgu mojej rodziny, braci i sióstr w zborze i wśród niewierzących znajomych: Bogu niech będą dzięki za to, że żyję i mogę się poruszać. Dlaczego? Wszak każdy człowiek powinien Panu dziękować za bicie serca i oddech w płucach. Owszem, ja jednak mam powód, by dziękować o wiele więcej niż inni.

Może jednak od początku. Nazywam się Piotr Buryjan. Należę do zboru i koła Społeczności w Olbrachcicach.

Wyrastałem w wierzącej rodzinie. Wraz z rodzicami i rodzeństwem uczęszczaliśmy do szkoły niedzielnej i na nabożeństwa do zboru w Stonawie, słuchając kazań ks. pastora Santariususa i braci na godzinach biblijnych. Również u nas w domu odbywały się spotkania modlitewne i godziny biblijne. Jeśli ktoś myśli, że wierzących nie spotykają żadne próby, myli się.

Pewnego dnia jechałem na rowerze ze szkoły. Było ślisko po deszczu. Razem ze mną jechał również mój kolega z klasy. Nagle na drogę wstąpiła staruszka z wnuczką. Chciałem je ominąć. Rower pośliznął się a ja upadłem na asfaltową drogę. Była to chwila, kiedy jako dwunastoletni chłopiec wkroczyłem do doliny cienia

śmierci. Trzy tygodnie spędziłem w stanie śpiączki podłączony do aparatów na łóżu szpitalnym. Nikt już nie dawał rodzicom żadnej nadziei. Lekarze, nawet sam ordynator, powiedzieli mamusi, żeby przygotowała się na wszystko. A jak zareagowali rodzice? Czy tylko szlochali i załamywali ręce? Nie! Mamusia powiedziała panu ordynatorowi, że wierzy, że Pan Bóg ma moc zachować mnie przy życiu. On jej odpowiedział: „Maminko, to je dobrze, że věříte.” Z opowiadań rodziców, siostry i braci (czyli mego rodzeństwa) wiem, że od tej chwili každý dzień schodzili się u nas w domu znajomi na modlitwach i gorąco prosili Pana o zmiłowanie. Pan Jezus obudził mnie z tego straszneho snu i zachował mnie przy życiu. Przez dziesięć tygodni nie przemówiłem ani jednego słowa.

Przeszedłem wieloletnią kurację, jednak żyję i z wdzięczności chcę Mu służyć, jak potrafię. Pan darował mi też kochaną żonę. Bogu niech będą za wszystko dzięki! Chcę świadczyć o Jego niezmiernej mocy i miłości.

Chcę zachęcić też Was, chorych. Nie upadajcie na ducha, lecz z ufnością nawet w największych próbach wzywajcie Pana, bo On jest blisko każdego z nas!

Piotr Buryjan

Představujeme místní společenství: KS-SCh v Komorní Lhotce

Jsmе Pánu Ježíši vděčni, že můžeme v Komorní Lhotce pracovat na díle, které má své dlouholeté trvání, neboť právě zde, v Komorní Lhotce, byly před více než 100 léty položeny základy misijní práce. A my jsme, jak říká Písmo, „jen vešli v toto započaté dílo“. I naše místní společenství chce vycházet z principu existence prvotní církve, jak o tom čteme ve Skutcích 2:42 „a zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.“

Uvádíme krátký přehled působnosti našeho společenství:

Biblické hodiny jako shromáždění Božího lidu

Zde se učíme biblickým zásadám, oslavujeme Pána Boha. Shromažďujeme se společně v počtu asi 40-80 bratří a sester, od dětí až po ty nejstarší. Jednotlivé složky (dětí, mládež, pěvecký sbor, dechovka) se střídají ve vyplňování programu.

Práce s dětmi a mládeží

Díky Boží milosti pominulo období, kdy po několik let na nedělní besídce bývalo méně dětí, a školka se nám znovu „naplnila“ asi 50 dětmi. Právě z důvodu velkého počtu malých dětí došlo před časem k rozdělení besídky na dvě školy – úvodní část absolvují

předškolní děti i školáci společně, k lekcím a dalšímu programu se rozdělují na dvě skupiny. Kromě těchto pravidelných setkání se pro děti (nejen z nedělní besídky) připravují různé akce jako mikulášské setkání, „drakiáda“, „zakončení léta“, „kulig“ aj. Všechny tyto chvíle jsou kromě doprovodných programů soustředěny na zvěst Bible, zejména zprávu o spasení a o duchovním růstu. O prázdninách se pravidelně organizuje dětský tábor a letos ve spolupráci s Dětskou misí také pětidenní dětský klub, od něhož si slibujeme získat zejména nevěřící děti.

Mládež má svá setkání v pátky. Schází se v počtu kolem 20 členů. Program je dle určených předloh. Mládež má také svou vokální skupinu „Baranki Bože“, která zpěvem oslavuje Pána Ježíše. Jsme Pánu Ježíši nesmírně vděční za nově vzniklý dorost, který má svá sejití také v pátek.

Hudební tělesa

Smíšený pěvecký sbor se pravidelně každou středu schází v počtu 20 do 25 členů. Dechový orchestr letos v květnu oslavil své 40. výročí vzniku. Tehdy v roce 1967 byl pastorem sboru pastor Stanislav Kaczmarczyk a zakládajícími členy a prvními dirigenti bratři R. Hracki a K. Kaczmarczyk. Za jejich odhodlanou víru děkujeme na modlitbách Pánu Bohu.

Střední generace, práce sester a charitativní činnost

Společně se sousedním smilovic-

kým misijním společenstvím se organizuje jednou za čtvrtletí setkání manželských párů (2krát v objektech, jednou v přírodě a jeden zájezd).

Mladé manželské páry mívají svá setkání zaměřená na určitá, pro ně aktuální témata. Nově také vznikly domácí modlitebně-studijní skupinky.

Sestry zajišťují pohoštění u řady sborových (a často celocírkevních) slavností, organizují setkání starších spojená s Večeří Páně anebo návštěvy nemocných. Také i ony se scházejí pravidelně 4krát do roka k tématicky zaměřeným setkáním.

V Komorní Lhotce se nacházejí dva ústavy pro seniory a vytvářejí prostředí pro službu všech složek našeho společenství. V našem společenství existuje i zahraniční charitativně-misijní činnost, hlavně pro Ukrajinu a nově i Rumunsko. Kromě finanční a věcné pomoci jednotlivcům a skupinám (akce vánočních balíčků pro děti na Ukrajině) proběhly i projekty oprav objektů (elektrifikace křesťanského rekreačního objektu na Zakarpatské Ukrajině). Hlavními organizátory a nositeli těchto projektů jsou bratři Lumír Svoboda a Jiří Noga. I tuto činnost předkládáme na modlitbách Pánu.

Nechceme zapomínat na modlitbu jako hlavní hnací sílu. Ve středy se schází malá skupinka k modlitbám na faře, z toho jednou měsíčně společně se „sousedními Smilovicemi“ střídavě na Karmelu a v Komorní Lhotce.

Směr, kterým se chceme s Boží pomocí v budoucnu ubírat, je určen

výzvou z již výše zmíněného verše ze Skutků 2:42. Chceme zůstat věrni Pánu Ježíši a zásadám KS-SCh. V srdci máme touhu čekat v pokoře na zaslíbení, o kterém čteme ve Skutcích 2:47b „A Pán denně přidával církvi ty, kteří byli spaseni“. Sláva Pánu Ježíši za to!

Jiří Cyroň

Aktuality z KS-SCh

Karmel. Na Karmelu pokračují práce na oplocení areálu střediska. Správa Karmelu hledá pomocnou sílu pro provoz střediska na částečný úvazek.

Odbor mládeže. Výbor mládeže (TIMM) se rozrostl a má novou členku. Stala se jí Miriam Paszová, která vede mládež v Karviné. Dalšími členy výboru mládeže zůstávají D. Chlebek, D. Spratek, J. Fojcik a L. Sztefek.

Školení táborových vedoucích. Ve dnech 4. – 5. května 2007 se v Českém Těšíně uskutečnilo školení hlavních vedoucích táborů pro děti a dorostence akreditované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Setkání se zástupci SCEAV. Delegace ústředního vedení KS-SCh se na jaře několikrát setkala s delegací Církevní rady; náplní setkání byly plány nad společnými projekty církve a Společenství (např. dvojjazyčný zpěvník) a zlepšení vzájemné komunikace.

Festival pěveckých sborů. Termín festivalu pěveckých sborů byl stanoven na 21. října 2007.

Pozvání na XcamP ve Smilovicích

Drazí bratři a sestry !

Opět po roce se budeme setkávat na programech ve velkém stanu ve Smilovicích. Programová sekce a přípravný výbor pracoval pilně celý rok. Věřím, že s Božím požehnáním bude letošní program oslovovat posluchače. Téma letošního XcamPu nás povede k zamýšlení nad našimi životními postoji a následováním Ježíše Krista.

Ježíšova výzva „Kdo chce jít za Mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne“ je opravdu Na ostří nože!

*Za přípravný tým
Pavel Kaczmarczyk*

Zprávy z ČEA

Práce a rodina. ČEA je partnerem projektu Evangelikálního teologického semináře zabývajícího se sladěním pracovního a soukromého života. Jedním z výstupů projektu jsou internetové stránky www.pracearodina.cz, na nichž si např. můžete stáhnout brožuru „Mít čas na děti – otcové mezi prací a rodinou“.

Členská schůze. 20. dubna 2007 se konala členská schůze České evangelikální aliance. Tajemník Jiří Unger ve svém proslovu uvedl: „K tomu, aby církev obnovila svou důvěryhodnost a

měla naději oslovit současnou českou společnost evangeliem, nepotřebuje více lidí, peněz, budov, programů, strategií či prestiže. Vše co potřebuje k tomu, aby naplnila Kristovy záměry, je kvalita života, kterou Ježíš učinil dostupnou a možnou v životech svých učedníků. Problémem církve nikdy nebylo, jak moc či málo v ní bylo lidí, ale jací lidé ji tvoří.“ Tajemník dále za hlavní výzvy, které dnes stojí před českými evangelikály, označil antiintelektualismus, uzavřenost (bezpečný život v ghettu), podceňování každodennosti, úpadek osobní i sborové modlitby, podcenění studentské služby, pedagogický deficit vyučování v církvi, protestantský klerikalismus, nejednota daná zaměřeností na vnitřní problémy a nikoli lásku k bližním a jejich potřeby.

Místní skupiny. Členská schůze ČEA změnila stanovy tak, že je nyní možno zakládat i místní skupiny ČEA. První místní skupina v České republice vznikla v Českém Těšíně.

Hledání intimity. Česká evangelikální aliance připravuje na 24. listopadu 2007 konferenci na téma internetové pornografie „Hledání intimity“. Hlavními řečníky budou David Partington, který se věnuje službě závislým lidem, a Richard Winter, psychiatr a teolog. Na programu jsou přednášky na témata např.: „Chycen v síti – východiska ze závislosti na internetové pornografii“, „Pornografie, děti a internet – jak ochránit vlastní rodinu“, „Internetová pornografie jako pastorační problém – pro vedoucí v církvi“.

TE Dzięgielów

Letošní evangelizační týden v Dzięgielowie se uskuteční ve dnech 30. června – 8. července 2007. Dopolní přednášky (9.45) o víře bude mít vikář Jan Kurko ze Skočova a Carolyn Quehl z USA. Evangelizace (16.00) povede Ulrich Parzany. Večerní programy (19.30) budou patřit koncertům Magdy Anioł, Joanny Rzyckiok, Mate'Ó, gospelovému souboru Z miłości, Zespołu CME a New day.

Více informací naleznete na <http://www.te.cme.org.pl/>.

Aktuality ze světa

EU. Podle výzkumů agentury Eurostat pokládá 53% občanů EU náboženství za významnou součást svého života. Mezi jednotlivými zeměmi ale existují výrazné rozdíly, největší význam přikládají náboženství ve svém životě Malťané a Poláci, nejmenší význam Belgičané a Češi.

SR. V Bratislavě byl v lednu prezentován dokončený ekumenický překlad Bible do slovenštiny.

Vatikán. 13. března 2007 byla zveřejněna apoštolská exhortace papeže Benedikta XVI. *Sacramentum caritatis* (Svätost lásky); pojednává o eucharistii jako o zdroji a vrcholu života a misie katolické církve. Papež připomenul i svátost kněžství, která je s eucharistií nerozlučně spjata, vyzdví-

hl celibát jako „neocenitelné bohatství“ a zdůraznil, že eucharistie v sobě zahrnuje mariánskou úctu. Závěrem papež podpořil výuku sloužení mše v latině v kněžských seminářích, užití gregoriánského chorálu v bohoslužbě a eucharistického uctívání. V odst. 56 se papež dotkl problému eucharistie a křesťanů, kteří nejsou v plném společenství s katolickou církví. Vnitřní sepjetí, které podle papeže existuje mezi eucharistií a jednotou církve, neumožňuje těm, kdo neprožívají společenství s Katolickou církví, prožívat společenství eucharistické.

Polsko. Na prvním zasedání XII. synodu Polské evangelicko-anglikánské církve ve Wiśle byl zvolen předsedou synodu farář Jerzy Samiec. Působí v Gliwicích a v minulosti se věnoval práci s mládeží a evangelizační práci; je úzce spjat s CME v Dziegielowie; mj. tam vyučuje na biblické škole. Ředitel CME Grzegorz Giemza byl zvolen tajemníkem synodní rady. Na synodu byl slavnostně dán do užívání druhý díl chorálního k polskému kancionálu. Hostem synodu byl biskup S. Piętak.

ČR. Lutherova společnost v Praze vydala knihu amerického pastora Michaela J. Albrechta „Jsme žebráci“ s podtitulem „Martin Luther o umírání a smrti“.

USA. Nejvyšší soud dne 18. dubna 2007 nejtěsnější většinou hlasů (5:4) rozhodl, že zákon, zakazující provádění potratu při částečném porodu, je v souladu s ústavou USA. Tento zákon byl přijat Kongresem a podepsán pre-

sidentem Bushem roku 2003. Zakázaná procedura spočívá ve smrtelném poškození mozku a rozdrčení lebky dítěte během porodu. Nejvyšší soud se poprvé od roku 1973 (kdy povolil potraty) alespoň částečně přiklonil na stranu odpůrců potratů; je zajímavé, že všech pět soudců, kteří hlasovali pro zákon, jsou katolíci.

Polsko. Dne 20. dubna 2007 se ve Wiśle uskutečnilo setkání evangelíků, kteří jsou zastupiteli územních samosprávných celků na území těšínské a katovické diecéze. Setkání se zúčastnil mj. i poslanec Evropského parlamentu Jerzy Buzek.

Rusko. Osmdesát let po rozdělení se sjednotily ruská pravoslavná církev v exilu s ruskou domácí církví. Stalo se tak při slavnostní bohoslužbě v moskevské katedrále Krista Spasitele dne 17. 5. 2007. Ruskou exilovou pravoslavnou církev založili duchovní, kteří uprchli před bolševiky.

USA. Americké ministerstvo zahraničí vydalo zprávu o náboženské svobodě ve světě za rok 2006. Mezi státy systematicky porušující náboženskou svobodu patří podle této zprávy: Barma, Severní Korea, Eritrea, Irán, Pákistán, Čína, Saudská Arábie, Turkmenistán, Uzbekistán a Vietnam.

Polsko. Těšínský evangelický sbor získal z Norského fondu ESVO dotaci na zřízení muzea protestantismu na Těšínsku. Malé muzeum by se mělo nacházet na galerii Ježíšova kostela.

USA. Ve městě Petersburg bylo otevřeno Muzeum stvoření prezentující

biblickou zprávu o stvoření. Vybavení muzea je na špičkové úrovni, nechybí v něm animatronické makety dinosaurů, videosály aj.

ČR. Slovenský luterský sbor v Praze oslavil 60. výročí svého založení. Na slavnostních bohoslužbách dne 3. 6. 2007 kázal biskup Piętak.

Izrael. Na návrší Herodion nalezl archeolog Ehud Nacer mauzoleum s roztříštěným bohatě zdobeným sarkofágem. Archeologové předpokládají, že se jedná o sarkofág Heroda Velikého. Jeho poničení připisují zélotům, kteří se během židovské války v roce 70 po Kristu Herodionu zmocnili.

OBSE. Na konferenci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě v Bukurešti zvláštní zpravodaj OSN pro rasismus, diskriminaci, xenofobii a netoleranci Doudou Diene dne 8. 6. 2007 řekl, že v současné Evropě, zvláště v západních zemích přibývá netolerantních postojů vůči křesťanství a že lidé hlásící se ke křesťanství jsou pomalu vytlačováni na okraj společnosti.

SR. Setkání křesťanů šesti národů se uskuteční v Bratislavě od 27. do 29. července 2008.

Polsko. - ČR. Svou činnost zahájily přípravné výbory oslav 300. výročí Ježíšova kostela v Těšíně. Ježíšův kostel byl povolen roku 1709 díky intervenci švédského krále Karla XII. V tomto roce byly na Těšínsku po 55 letech nejtuzší protireformace povoleny veřejné evangelické bohoslužby. Ježíšův kostel se v prvních dvou desetiletích

své existence stal významným centrem pietistického probuzení a patří mu významné místo v dějinách ochranné Jednoty bratrské. Vedoucími přípravného výboru v Polsku jsou Janusz a Joanna Sikorovi, přípravný výbor v české části Těšínska vede pastor Janusz Kozuszniak.

Daniel Spratek

Schéma činnosti KS-Sch

Ústřední vedení

Předseda: Jan Tomala

Zástupci předsedy: Jiří Rusz, Daniel Chlebek, Bohdan Taska, Stanislav Kaczmarczyk

Ostatní členové: Vladislav Chodura, Daniel Spratek, Milan Pecka, Karel Říman

Revizní komise

Členové: Martin Rakovský, Urszula Szymeczková, Libor Cienciala

Odbor mládeže

Vedoucí: Daniel Chlebek

Přípravný výbor tábora Xcamp

Ředitel: Pavel Kaczmarczyk

Časopis IDEA

Vedoucí redaktor: Štěpán Rucki

Projekt IZRAEL

Vedoucí: Jaroslav Rusz

Středisko Pod Lípou (Oldřichovice)

Správce: Jiří Rucki

Středisko Karmel (Smilovice)

Správce: Jaromír Sláma

Biblická škola pracovníků (BŠP)

Vedoucí: Daniel Chlebek

Zástupce vedoucího: Milan Pecka

Biblické hodiny

Koordinátor: Jiří Czernek

Odbor sester

Vedoucí: Magda Mertová

Výbor pro práci s dětmi

Vedoucí: Daniela Niemczykova

DRA Films

Vedoucí: Břetislav Rusz

Místní společenství Albrechtice

Vedoucí: Václav Hrachovec

Zástupce vedoucího: Bohuslav

Koukol ml.

Místní společenství Bystřice

Vedoucí: Karel Niemiec

Zástupce vedoucího: Jiří Rusz

Místní společenství Český Těšín

Vedoucí: Jan Pasz

Zástupce vedoucího: Witold Ivánek

Místní společenství Komorní Lhotka

Vedoucí: Jiří Cyroň

Zástupce vedoucího: Josef Tomala

Místní společenství Návší

Místo vedoucího a zástupce neobsazeno.

Místní společenství Nebory

Vedoucí: Stanislav Hracki

Zástupce vedoucího: Jan Kocyan

Místní společenství Oldřichovice

Vedoucí: Milan Pecka

Zástupce vedoucího: Zbigniew Kaleta

Místní společenství Smilovice

Vedoucí: Petr Tomeczek

Zástupce vedoucího: Jiří Czernek

Místní společenství Těrlicko

Vedoucí: Bruno Barabasz

Zástupce vedoucího: Danuta

Fójciková

Místní společenství Třanovice

Vedoucí: Karel Říman

Zástupce vedoucího: Karel Guznar

Místní společenství Třinec

Vedoucí: Rudolf Marosz

Zástupce vedoucího: Roman Mrozek

Od pychy do pokory

Kochane dzieci!

Czy lubicie sprawdziany i klasówki, których pod koniec roku szkolnego nie brakuje?

Mam dla Was coś w rodzaju testu. Na każde zadane pytanie podam Wam dwie odpowiedzi. Waszym zadaniem będzie wybrać tę odpowiedź, którą uważacie za właściwą.

1. Twoja drużyna piłki nożnej wygrała ważny mecz. Co powinieneś powiedzieć:

a) Oczywiście, że byliśmy wspaniali, my zawsze wygrywamy.

b) Cieszę się, że wygraliśmy, lecz członkowie drugiej drużyny byli również dobrzy.

2. W twojej klasie jest nowa uczennica. Nie jest ona zbyt ładna, dobrze ubrana. Po przyjściu do domu mówisz do swojej mamy:

a) Mamo, powinnaś zobaczyć tę nową w naszej klasie. Ona jest okropna. Cieszę się, że nie muszę z nią siedzieć.

b) Mamy nową koleżankę w klasie. Wygląda na smutną i trochę zagubioną. Myślę, że potrzebuje przyjaciół. Czy mogę zaprosić ją do nas, do domu?

3. Rodzice twojego kolegi kupili mu nowy telefon komórkowy, dokładnie taki sam, jaki ty otrzymałeś przed rokiem. Co powiesz mu, kiedy z entuzjazmem przyjdzie do ciebie podzielić się swoją radością?

a) Och, ty masz taką samą komórkę, jaką otrzymałem przed rokiem. Znam ją doskonale.

b) Wspaniale, teraz mamy takie same komórki. Czy mogę ją zobaczyć?

Pycha – to zła postawa, w której przejawia się poczucie swojej wyższej wartości nad innymi. Dzieci, a nawet dorośli często mówią: to ja zrobiłem, popatrzcie, jak ja wyglądam, to ja mam zawsze rację. W tych wypowiedziach przejawia się duma, zarozumiałość i pycha. Pan nienawidzi takiej postawy

i ostrzega nas przed popełnianiem takiego grzechu.

Pokora – to pozytywne myślenie o innych, uważanie ich za lepszych i ważniejszych od siebie. Dobrą postawę pokazał Pan Jezus, kiedy podczas Ostatniej Wieczerzy umył nogi swoim uczniom. Mycie nóg w tym czasie było obowiązkiem służących, a jednak Pan Jezus podjął się tej czynności.

Pan Jezus powiedział w 11. rozdziale ew. Mateusza, 29. wierszu: ...uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca...

W jaki sposób możemy uczyć się pokory?

- Proś Pana Jezusa, aby pomógł ci w przezwyciężaniu zarozumiałych, pysznych myśli. Myśl więcej o innych, ich potrzebach, troskach niż o swoich.

- Proś o otwarte, chętne do pomocy i służby serce.

- Nie wywyższaj siebie ponad innych.

Pan Jezus chce Ci pomóc być pokornym. Może w czasie tegorocznych wakacji będziesz miał do tego wiele okazji.

P.S. a) to pyszne odpowiedzi, za każdym razem druga odpowiedź jest właściwa.

Urszula Szymeczek

Konference dívek a žen jiná žena

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství–Společnosti Chrzešcijaňskej při SCEAV.
Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Rucki. Redakční rada: Milan Pecka,
Jan Rucki, Urszula Szymeczek, Daniel Spratek.
Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Rucki, CSc., Oldřichovice 544,
739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011, email: stepan.rucki@seznam.cz.
viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>